

Серажим В. И.

к.э.н., доцент НТУУ «КПИ»

Балюк Е. Ю.

студентка ФММ НТУУ «КПИ»

ОРГАНИЗАЦИЯ ЭКСПОРТНО-ИМПОРТНЫХ ОПЕРАЦИЙ

В работе определено подразделения, из которых состоит экспортный отдел, исследованы ошибки связаны с экспортной деятельностью, выявленные функции, связанные с экспортной деятельностью, перечисленные документы, связанные с импортом определены действия консультанта ради возведения пошлины к минимуму, перечислены общие проблемы экспортно-импортной деятельности.

Ключевые слова: внешнеторговые операции, экспортная деятельность, импортные операции.

Serajum V. I.

c.e.s., associate professor NTYY «KPI»

Baliuk E. J.

Student FMM NTYY «KPI»

ORGANIZATION OF EXPORT-IMPORT OPERATIONS

In-process certainly subdivisions which an export department consists of, errors are investigational related to export activity, educed functions related to export activity, enumerated documents related to the import the actions of consultant are certain for the sake of erection of duty to the minimum, the general issues of export-import activity are enumerated.

Keywords: foreign trade operations, export activity, imported operations.

Тульчинська С. О.

к.е.н., доц. кафедри економіки та підприємництва

Калиниченко А.Ю.

студентка ФММ НТУУ «КПИ»

ТЕНДЕНЦІЇ УКРАЇНСЬКОГО РИНКУ ПРАЦІ ПІД ВПЛИВОМ СВІТОВОЇ ФІНАНСОВОЇ КРИЗИ

У статті аналізується стан ринку праці України в умовах кризи, досліджуються фактори зменшення зайнятості та зростання безробіття, шляхи мінімізації впливу негативних наслідків світової фінансової кризи на сферу докладання праці.

Ключові слова: світова фінансова криза, ринок праці, соціальний захист, мінімізація негативних наслідків кризи.

Вступ. Сучасна криза має системний характер: наслідки позначилися на економіках і більшості країн світового співтовариства, включаючи Україну. Приналежність України до системи світової торгівлі на тлі накопичення проблем у країнах-імпортерах української продукції з одного боку та складні впровадження прогресивних технологій, низька ефективність фінансових інститутів — з іншого зробили вітчизняну економіку особливо вразливою. Орієнтація вітчизняного експорту на сировинну продукцію та продукцію первинної переробки (деревина, металопродукція, мінеральні добрива) за зниження попиту на них призвели до різкого скорочення обсягів валютної виручки, простоїв на багатьох металургійних підприємствах.

Постановка задачі. Аналізу розвитку ринку праці під впливом світової фінансової кризи, заходів щодо мінімізації її негативних наслідків присвячено достатньо уваги вітчизняних та зарубіжних авторів. Зокрема, серед вітчизняних науковців, які досліджують ці проблеми, відзначимо С. І. Бандура-, І. Ф. Гнибіденка, А. М. Колода, Е. М. Лібанову, Л. С. Лісогор, В. В. Онікієнка, І. Л. Петрову, В. А. Савченка. Однак дотепер деякі проблемні питання залишаються дискусійними або недостатньо дослідженими. Потребують першочергової уваги проблеми, пов'язані зі специфікою розвитку ринку праці в кризових умовах, визначення стратегічних орієнтирів і тактичних цілей протидії посиленню негативних тенденцій у сфері зайнятості. Це обумовлює актуальність дослідження проблем ефективності антикризових заходів. Метою статті є детальний аналіз сучасних тенденцій українського ринку праці та вплив запроваджених у 2010 р. антикризових заходів у сфері зайнятості на стримування безробіття та повернення незайнятих громадян до продуктивної зайнятості.

Теоретико-методологічною основою проведеного дослідження послужили положення економічної теорії, загальнонаукові методи пізнання. Застосовувалися такі методи пізнання як аналіз і синтез, індукція і дедукція.

Результати досліджень. Протягом перших трьох кварталів 2009 р. на ринку праці України простежувались позитивні тенденції зростання зайнятості населення та скорочення безробіття. За 2009 р. рівень безробіття порівняно з 2007 р. не підвищився та склав 6,4% чисельності економічно активного населення, у 2010 р. він підвищився проти 2009 р. на 2,4 в. п. — до 8,8%. У 2010 р. кількість безробітних зростає порівняно з 2009 р. на 533,7 тис. осіб. з них: серед міського населення — на 429,3 тис. осіб, серед сільського — на 110,4 тис. осіб. Розглядаючи вплив кризи на український ринок праці, слід підкреслити, що найбільшою мірою він проявився стосовно економічно активного населення, насамперед — найманих працівників у промисловості, будівництві, службовців комерційних банків та фірм, офісного персоналу, обслуговуючих та посередницьких організацій. Саме ці категорії склали переважну більшість звільнених, переведених на роботи у режимі неповного робочого часу, відправлених в адміністративні відпустки, постраждалих від невчасної виплати заробітної плати тощо. Починаючи з жовтня 2009р., ажіотажний попит на працівників практично в усіх сферах економічної діяльності та в кожному регіоні змінився на стрімке його скорочення та

динамічне зростання реєстрації незайнятих громадян у державній службі зайнятості. Посилився дисбаланс між попитом та пропозицією робочої сили. Упродовж перших трьох кризових місяців 2009р. попит на робочу силу скоротився утричі, найбільшою мірою — у промислових регіонах — Запорізькій, Дніпропетровській, Донецькій та Харківській областях. Під впливом кризи найбільше скорочення чисельності зайнятих відбулося у будівництві, промисловості, діяльності готелів та ресторанів, сільському господарстві. Причиною незайнятості майже 41% незайнятих громадян, що перебували на обліку в центрах зайнятості, було звільнено. У перші кризові місяці обсяги звільнень були надвисокими, що і спричинило «хвилю зростання безробіття» на ринку праці. У листопаді-грудні 2009 р. були зафіксовані найвищі за останні п'ять років обсяги реєстрації безробітних жителів сільської місцевості, у тому числі працівників сільського господарства.

Третину незайнятих громадян, що перебували на кінець 2009 р. на обліку в центрах зайнятості, становили колишні працівники сільського господарства, мисливства, лісового господарства. Певна частина громадян України зареєструвалися в центрах зайнятості як безробітні, сподіваючись на отримання допомоги по безробіттю у зв'язку з падінням платоспроможності та наявністю заборгованості перед банками за отримані позички. Серед безробітних кожен шостий до звернення в центр зайнятості більше року не працював, а кожен п'ятий не мав професії або спеціальності. Найбільшими обсяги безробіття в Україні у 2010 р. були у міських поселеннях (1456,8 тис. осіб). Вони майже втричі перевищували чисельність безробітних сільської місцевості. Рівень безробіття серед економічно активного населення у віці 15-70 років у містах склав 9,6% проти 7,2% на селі. У регіональному розрізі найбільші обсяги безробіття спостерігалися у промислово-розвинених регіонах — Донецькій (205,6 тис. осіб), Дніпропетровській (129,4 тис. осіб), Харківській (105,5 тис. осіб) та Львівській (100,5 тис. осіб) областях. Найвища концентрація безробітних або частка тих, хто не мав роботи, активно її шукав та був готовий приступити до роботи, залишалася у Рівненській області (рівень безробіття — 12,7%), Сумській (11,1%), Чернігівській (11,1%) областях. Найнижчим рівень безробіття був у м. Києві (6,5%), м. Севастополі (6,7%), Одеській області (6,8%), АР Крим (6,8%). Динаміка зареєстрованого безробіття в Україні у 2010 р. характеризувалась наступними тенденціями. Упродовж року структура незайнятих громадян за професійно-кваліфікаційним складом динамічно змінювалась. Порівняно з до кризовим періодом 2009 р. значно зросли обсяги зареєстрованих безробітних з числа професіоналів, фахівців, особливо кваліфікованих робітників з інструментом.

Серед незайнятих осіб, які перебували на обліку в службі зайнятості, суттєво збільшилась питома вага громадян з повною вищою, базовою, неповною вищою та професійно-технічною освітою за рахунок зменшення на 6 в. п. частки громадян з повною загальною середньою освітою. Найбільший дисбаланс між попитом та пропозицією на робочу силу за професійним складом був зафіксований державною службою зайнятості серед керівників малих підприємств, менеджерів підприємств, технічних службовців,

пов'язаних з інформацією, а також кваліфікованих робітників з інструментом, робітників у галузі точної механіки, ручних ремесел та друкування, робітників, що обслуговують промислове устаткування, машини, а також складальників машин. Чисельність незайнятих осіб — представників найпростіших професій у 9 разів перевищувала попит на них, що свідчить про скорочення потреби підприємств у цій категорії працівників, а також оптимізацію чисельності працюючих на підприємствах саме за рахунок скорочення представників цієї категорії. За рік із початку кризи в Україні середньооблікова чисельність найманих працівників, які одночасно є платниками податків та внесків на загальнообов'язкове державне соціальне страхування, зменшилась майже на 1 млн. осіб. Це позначилося на формуванні доходів бюджетів усіх рівнів та надходженнях до фондів загальнообов'язкового державного соціального страхування. Відповідно, це зменшує можливості фінансування превентивних та активних програм сприяння зайнятості населення за рахунок коштів Фонду загальнообов'язкового державного соціального страхування України на випадок безробіття. Беззаперечно, вихід із кризи для України знаходиться у площині посилення ролі реального сектора економіки, повернення довіри до банків та підтримки платоспроможного попиту на товари та послуги. Значно зменшились обсяги зайнятості в режимі скороченого робочого дня, утримати менше працівників перебувають в адмінвідпустках. Саме застосування гнучких форм зайнятості у режимі скороченого робочого дня сприяло гальмуванню безробіття, недопущення масових звільнень на бюджетоутворюючих підприємствах різних видів економічної діяльності, збереженню їх трудового потенціалу. Дещо стабілізувати ситуацію дозволила реалізація законодавчих норм щодо мінімізації утриманських настроїв, підвищення мотивації до пошуку підходящої роботи та оперативного працевлаштування на актуальні вакансії за сприяння державної служби зайнятості. Адже в період кризи регулювання процесів на ринку праці не може відбуватися звичними методами, які застосовувались на етапі підйому економіки, скорочення безробіття та нестачі кадрів.

Висновки. Ринку праці якнайшвидше потрібні позитивні сигнали. За макроекономічним прогнозом на 2010 р. рівень безробіття серед економічно активного населення у віці 15—70 років передбачається на рівні 8,1%. Разом з тим, для цього мають запрацювати не лише фактори макроекономічного зростання, а й сформуватись соціальний капітал, складовою якого є довіра у відносинах соціальних партнерів. Українським феноменом на шляху подолання кризи має стати соціальний діалог як підґрунтя розвитку соціальної відповідальності бізнесу, соціальної згуртованості людей праці та соціальної стабільності в країні.

Перелік посилань

1. Безтелесна Л.І., Юрчик Г.М. Державне регулювання зайнятості: Підручник для студ. вищих навч. закл. / Національний ун-т водного господарства та природокористування. — Рівне : НУВГП, 2006. — 210с.\
2. Польовий Л. Стан ринку праці і підвищення розміру допомоги по безробіттю // Соціальний захист. - 2009. - № 5.

3. Довідник Державного комітету статистики України: «Соціально-економічне становище України», 2009 рік, Київ, 2010р.

4 Ринок праці в Україні в 2010 році - Державна служба зайнятості України: http://www.dcz.gov.ua/control/uk/publish/article?art_id=178294&cat_id=4713800

5. Міністерство праці та соціальної політики України: <http://www.mlsp.gov.ua/control/uk/index>

In this article are analyzed the condition of the labor market of Ukraine in crisis period, the factors of reducing employment and growing unemployment, the ways of minimizing the influence of the global financial crisis.

Чихачова Ю.С.

здобувач кафедра економіки і підприємництва ФММ
ФДМУ

ОЦІНКА ЕФЕКТИВНОСТІ УПРАВЛІННЯ КОРПОРАТИВНИМИ ПРАВАМИ ДЕРЖАВИ

В статті досліджуються особливості становлення національної моделі управління державними корпоративними правами. Визначено основні фактори, що впливають на національну модель корпоративного управління; механізми корпоративного управління, досліджено вплив проведених процесів приватизації на основні елементи корпоративного управління. Проаналізовані особливості, специфіка, основні цілі управління державними корпоративними правами на Україні. Визначаються пріоритети у вирішенні питання покращення ефективності діяльності українських товариств, створених в процесі приватизації та корпоратизації.

Ключові слова: приватизація, корпоратизація, корпоративне управління, відносини власності

Вступ. Актуальність теми дослідження обумовлена значною роллю в економіці України акціонерних товариств з державною часткою у статутному фонді. Бо в процесі становлення ринкової економіки інтереси держави як соціально – політичного інституту, направлені на вирішення не лише економічних, демографічних, інфраструктурних проблем, а й проблем пов'язаних із виконанням функції держави, як власника корпоративних прав. Внаслідок цього виникає необхідність підвищення ефективності управління акціонерними товариствами з державною часткою у статутному фонді та удосконалення оцінки ефективності такого управління, з метою покращення стратегії управління.

На сьогодні, управління державними корпоративними правами є неефективним, про що свідчать статистичні дання Фонду державного майна України та має досить безсистемний характер. Крім того, існуюча система управління державними корпоративними правами характеризується